

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/66/2019
Identifikačné číslo spisu: 7016201069
Dátum vydania rozhodnutia: 06.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7016201069.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: J.. W. A., B. XX, právne zastúpený JUDr. Peter Beluščák, advokát, Jantárova 30, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1500501/2016 zo dňa 8. septembra 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. : 8S/56/2016 - 98, zo dňa 7. marca 2019, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky m e n í rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k.: 8S/56/2016 - 98 zo dňa 7. marca 2019 tak, že rozhodnutie žalovaného č. 1500501/2016 zo dňa 8. septembra 2016, v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu Obce Studenec č. 5/2016 zo dňa 25. apríla 2016, z r u š u j e a v e c v r a c i a prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na plnú náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu, ktorou sa žalobcu domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1500501/2016, zo dňa 8. septembra 2016. Žalobca na podklade správnej žaloby žiadal preskúmanie rozhodnutia žalovaného - Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, č. 1500501/2016, ako správny orgán druhého stupňa odvolanie žalovaného zamietol a potvrdil rozhodnutie správcu dane - obec Studenec č. 5/2016, zo dňa 25. apríla 2016 (ďalej aj „správny orgán prvého stupňa“). Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 5/2016 zo dňa 25. apríla 2016, ako správca dane žalobcovi vyrubil miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady za obdobie od 1. januára do 31. decembra 2016 v sume 60,20 eura, dôvodiac zákonom č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, zákonom č. 563/2009 Z. z. o správe daní a všeobecne záväzným nariadením obce Studenec č. 3/2015. VZN č. 3/2015 stanovovalo uloženie poplatku pre každú osobu na adrese trvalého pobytu, a to vo výške 12,04 eura, postupom vychádzajúc u žalobcu z počtu osôb 5 x 0,0329 na osobu a kalendárny deň, pri frekvencii odvozu jeden krát v priebehu 14 dní. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí dospel k záveru, že

odvolacie námietky žalobcu proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa sú neopodstatnené a preto rozhodnutie správcu dane potvrdil.

2. Žalovaný v rozhodnutí ďalej zaujal názor, že správca dane pri vydávaní napadnutého rozhodnutia o vyrubení poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady za rok 2016 postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, vyrubiac rozhodnutím č. 5/2016 poplatok za 5 osôb spolu vo výške 60,20 eura (12,04 eura za osobu a rok x 5 osôb = 60,20 eura). Skonštatoval, že každý člen domácnosti je pôvodcom odpadu, s povinnosťou likvidácie bez poškodenia životného prostredia alebo ohrozovania zdravia ľudí v zmysle § 81 ods. 9 zák. č. 79/2015 Z. z. o odpadoch. Obec Studenec v § 4 ods. 1 VZN č. 3/2015, stanovila paušálny poplatok pre fyzickú osobu, s trvalým alebo prechodným pobytom vo výške 0,0329 eura za osobu a kalendárny deň pri frekvencii odvozu jedenkrát za 14 dní, t.j. $366 \times 0,0329 = 12,04$ eura za 5 osôb na rok. Obec je v zmysle § 81 ods. 20 zák. č. 79/2015 Z. z. povinná od 01. januára 2016, zaviesť množstevný zber drobného stavebného odpadu a § 78 ods. 1 písm. c) zák. č. 582/2004 Z. z. stanovuje sadzbu poplatku najmenej 0,015 eura a najviac 0,078 eura za kilogram drobných stavebných odpadov bez obsahu škodlivín, pri zavedení množstevného zberu drobného stavebného odpadu.

3. Krajský súd v rozsudku ďalej poukázal na ust. § 13 písm. h) zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch, vyslovene zakazujúce spaľovať komunálny odpad na voľnom priestranstve a vo vykurovacích zariadeniach v domácnostiach. Zdôraznil, že žalobca nepožiadaval správcu dane o zníženie alebo odpustenie poplatku na V. Č. a nepredložil podklady, určené správcom dane v § 7 ods. 2 VZN č. 3/2015, z tohto dôvodu zníženie alebo odpustenie poplatku nebolo poplatníkovi priznané. Technické zabezpečenie zberu a likvidácie spomínaných odpadov, namietané žalobcom s rozhodnutím o výške dane nesúvisia a na vyrubenie nemajú vplyv. Správny súd prvého stupňa rozsudok založil na aplikácii § 77 ods. 2 písm. a), § 78 ods. 1, § 79 ods. 2, § 82 ods. 2, § 83 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. a § 2 ods. 1, § 4 ods. 1, § 12 ods. 2, § 13 písm. h), § 80 ods. 1, § 81 ods. 1, § 81 ods. 7 písm. a), § 81 ods. 9 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a napokon § 4 ods. 1, § 7 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Všeobecne záväzného nariadenia obce Studenec č. 3/2015 o poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady.

4. Krajský súd skonštatoval, že prvostupňový správny orgán žalobcovi zákonným spôsobom vyrubil miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady za obdobie od 1. januára do 31. decembra 2016, v sume 60,20 eura, spoplatniac 5 osôb prihlásených na predmetnej adrese na trvalý pobyt v zmysle § 81 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, ako aj podľa VZN č. 3/2015 obce Studenec. Zákonne a správne postupoval tiež žalovaný, potvrdiac napadnutým rozhodnutím rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa v ktorom skonštatoval, že správca dane postupoval pri vyrubení poplatku po riadnom zistení skutkového stavu a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a VZN č. 3/2016. Správny súd po podrobnom oboznámení sa s administratívnym spisom skonštatoval, že k trvalému pobytu na adrese Studenec 67 bolo prihlásených päť osôb, vrátane žalobcu, za ktoré bol vyrubený dotknutý miestny poplatok. Považoval tak za nedôvodnú námietku, týkajúcu sa nezákonnosti napadnutých rozhodnutí, vzhľadom na absenciu oslobodenia od poplatkovej povinnosti detí, prechodne sa zdržiavajúc mimo bydliska z dôvodu plnenia študijných a školských povinností. Ich zahrnutie do výpočtu miestneho poplatku zodpovedalo podielu na výpočte miestneho poplatku v zmysle § 77 ods. 2 písm. a) zákona č. 582/2004 Z. z. Žalobca totiž podľa § 82 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z. z. a § 7 ods. 2, ods. 3 VZN č. 3/2015, nepožiadaval o zníženie alebo odpustenie poplatku. Podstatným faktom pre posúdenie správnosti výpočtu miestnej dane je, že obec Studenec ako správca dane v § 4 ods. 1 VZN č. 3/2015 upravila spôsob výpočtu miestnej dane ako paušálny poplatok pre fyzickú osobu. Poplatníkom je každá osoba, majúca v obci trvalý alebo prechodný pobyt alebo oprávnenie na území obce užívať nehnuteľnosť na iný účel ako na podnikanie, vo výške 0,0329 eura za osobu a kalendárny deň pri frekvencii odvozu jedenkrát za 14 dní. Miestny poplatok bol v posudzovanom prípade vyrubený za 366 dní roku 2016 x 0,0329 a činí na osobu 12,04 eura, teda za 5 osôb s trvalým pobytom za rok 2016 = 60,20 eura. V súvislosti so znížením alebo odpustením poplatku dodal, že zákon a VZN obce neupravujú automaticky vyňatie maloletých osôb z povinnosti podieľať sa na miestnom poplatku s odkazom na § 77

ods. 2 písm. a) a § 82 ods. 2 zák. č. 582/2004 Z. z. a § 7 ods. 2, ods. 3 VZN č. 3/2015, bez splnenia podmienok citovanej zákonnej úpravy a znenia VZN č. 3/2016. Krajský súd pre rozhodovanie o predmete správneho konania považoval za nedôvodné výhrady poplatníka, týkajúce sa nesprávnej aplikácie sadzby poplatku za komunálny odpad, nezohľadnenie sídla nezrušenej firmy alebo matky žalobcu - V. A.- ESO-VASK na totožnej adrese a tiež tvrdenie, že správca dane nedôsledne likviduje komunálny a stavebný odpad. Žalobu s poukazom na konštatované ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“).

2.

5. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej len „kasačný sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, argumentujúc tým, že vec bola krajským súdom po právnej stránke posúdená nesprávne a tiež, že súd nesprávnym procesným postupom neumožnil účastníkovi konania uskutočňovať procesné práva v miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1, ods.2 Ústavy SR a napokon z dôvodu, že podanie bolo nezákonne zamietnuté (čo zodpovedá podaniu kasačnej sťažnosti z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) a j) SSP, hoci zákonné ustanovenia výslovne v kasačnej sťažnosti neuviedol).

6. Podľa kasačného sťažovateľa krajský súd odôvodnenie oprel o neúplné zistenia, vyjadrenia žalovaného, nezohľadnil však písomné materiály, ktoré mali byť súčasťou žurnalizovaného spisu. V rozsudku absentujú skutočnosti, že žaloba nespĺňa zákonné náležitosti v zmysle § 182 ods. 1 SSP, súd kasačného sťažovateľa nevyzval na odstránenie väd, nesprávnou žalobou sa tak súd nemohol zaoberať a konať. Kasačný sťažovateľ požiadal o možnosť zúčastniť sa na pojednávaní a mal záujem predložiť písomné materiály a dôkazy, ktorá nebola poskytnutá. Súd preukázateľne nekonal ako nestranný a nezaujatý v zmysle čl. 46 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR. Išlo o vopred pripravený záver, ktorý podľa kasačného sťažovateľa vyplýva zo zápisnice o pojednávaní, trvajúcim 28 minút. Zápisnica obsahovo nezodpovedá priebehu pojednávania. Rozsudok krajského súdu neobsahuje podstatné skutočnosti, obec Studenec vyberá poplatok za komunálny a drobný stavebný odpad, ktorý nelikviduje v zmysle zákona o odpadoch, vytvára čierne a kontaminované skládky na súkromných pozemkoch. Z vybratých prostriedkov za stavebné odpady platí pokuty odboru životného prostredia, pričom obec žiada poplatok za stavebný odpad a zároveň aj za uloženie stavebného odpadu, ide však o nezákonný poplatok za drobný stavebný odpad. Obec nepredložila faktúry za vývoz stavebného odpadu, ani rozhodnutia o odstránení štyroch čiernych skládok, pokiaľ teda obec odpad nelikviduje zákonným spôsobom, nie je zřejmý spôsob vynaloženia vybratých finančných prostriedkov. Podľa kasačného sťažovateľa sú v obci umiestnené kontajnery na triedený odpad, pričom náklady sú znášané spoločnosťou ENVI-PAK a tiež nie je zřejmé kam vyváža a akým spôsobom obec likviduje bioodpad. Správny orgán prvého stupňa, žalovaný ako aj krajský súd citujú zákon, neuvádzajú však či dochádza k realizácii tohto zákona. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí zdôraznil, že každý člen domácnosti je pôvodcom odpadu, ktorý je povinný likvidovať bez poškodzovania životného prostredia, správca dane však vytvára čierne skládky a sype škodlivý materiál do povodia riek. Správca dane vyberá za stavebný odpad duplicitný poplatok, a to a) vydaním rozhodnutia o komunálnom a stavebnom odpade a b) občan platí poplatok za uloženie stavebného odpadu. Kasačnému sťažovateľovi nie je známe, aký stavebný odpad je produkováný maloletým dieťaťom a z čoho tento pozostáva. Neobstojí argumentácia podľa § 80 ods. 1 zákona o odpadoch, pretože Obec Studenec nezamestnáva na tieto účely ľudí a žiada, aby si každý upratol obecný pozemok pred domom. Účastník konania navyše nebol poučený o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci a v konaní nebol poučený o jemu prináležiacich procesných právach a povinnostiach. Unáhlym konaním súdu došlo k odňatiu možnosti kasačného sťažovateľa konať pred súdom a uplatňovať základné práva. Správny súd na základe nesprávneho právneho posúdenia dospel k názoru, že dôkazy svedčiacie o uvedených skutočnostiach nie sú v spise a účastníkovi bola tiež odňatá možnosť dôkazy predložiť na pojednávaní.

7. Kasačný sťažovateľ za závažné procesné pochybenie krajského súdu považoval skutočnosť, že rozsudok bol vynesený 7. marca 2019, písomné vyhotovenie rozsudku však bolo doručené až 14. júna 2019, krajský súd tiež nedodrжал lehotu na doručenie rozsudku zo dňa 7. marca 2019, a to v rozpore s § 142 ods. 3 SSP. Krajský súd v Košiciach tiež nesprávne postupoval, pretože podľa § 49 ods. 1 SSP

žalobca nebol zastúpený advokátom, správna žaloba tak mala byť súdom odmietnutá. Poukázal tiež na procesný postup pri odstraňovaní väd žaloby a podania podľa § 58 SSP s tým, že krajský súd závažným spôsobom porušil čl. 46 ods. 1, ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy. Navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 440 ods. 1 písm. f), g) a j) SSP a čl. 46 ods. 1, ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy zrušil a priznal mu náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

3.

8. Žalovaný sa k sťažnosti kasačného sťažovateľa nevyjadril.

4.

9. Podľa § 3 ods. 1 Daňového poriadku pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

Podľa § 3 ods. 2 Daňového poriadku správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane.

Podľa § 3 ods. 6 Daňového poriadku pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Na právny úkon, viacero právnych úkonov alebo iné skutočnosti uskutočnené bez riadneho podnikateľského dôvodu alebo iného dôvodu, ktorý odráža ekonomickú realitu, a ktorých najmenej jedným z účelov je obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený, sa pri správe daní neprihliada.

Podľa § 3 ods. 7 Daňového poriadku daňové subjekty majú pri správe daní rovnaké práva a povinnosti.

Podľa § 3 ods. 9 Daňového poriadku správca dane dbá na to, aby pri rozhodovaní v skutkovo zhodných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 13 ods. 8 Daňového poriadku ak má podanie nedostatky, pre ktoré nie je spôsobilé na prerokovanie, vyzve príslušný orgán daňový subjekt, aby ich podľa jeho pokynu a v určenej lehote odstránil. Súčasne ho poučí o následkoch spojených s ich neodstránením.

10. Podľa § 77 ods. 2 písm. a) zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady (ďalej len „zák. č. 582/2004 Z. z.“), ak ďalej nie je ustanovené inak, poplatok platí poplatník, ktorým je fyzická osoba, ktorá má v obci trvalý pobyt alebo prechodný pobyt alebo ktorá je na území obce oprávnená užívať alebo užíva byt, nebytový priestor, pozemnú stavbu alebo jej časť, alebo objekt, ktorý nie je stavbou alebo záhradu, vinicu, trvalý trávnatý porast na iný účel ako na podnikanie, pozemok v zastavanom území obce okrem lesného pozemku a pozemku, ktorý je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vodná plocha (ďalej len „nehnuteľnosť“).

Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. v sadzbe poplatku je

a) najmenej 0,0033 eura a najviac 0,0531 eura za jeden liter dm³ komunálnych odpadov alebo drobných stavebných odpadov alebo najmenej 0,0066 eura a najviac 0,1659 eur za jeden kilogram komunálnych odpadov alebo drobných stavebných odpadov,

b) najmenej 0,0066 eura a najviac 0,1095 eura za osobu a kalendárny deň,

c) najmenej 0,015 eura a najviac 0,078 eura za kilogram drobných stavebných odpadov bez obsahu škodlivín,

Podľa § 79 ods. 2 zák. č. 582/2004 Z. z., ak v obci nie je zavedený množstvový zber, obec určí poplatok na zdaňovacie obdobie, ako

- a) súčin sadzby poplatku a počtu kalendárnych dní v zdaňovacom období, počas ktorých má alebo bude mať poplatník podľa § 77 ods. 2 písm. a) v obci trvalý pobyt alebo prechodný pobyt alebo počas ktorých nehnuteľnosť užíva alebo je oprávnený užívať, alebo
- b) súčin sadzby poplatku, počtu kalendárnych dní v zdaňovacom období a ukazovateľa dennej produkcie komunálnych odpadov, ak ide o poplatníka podľa § 77 ods. 2 písm. b) alebo písm. c)

Podľa § 82 ods. 2 zák. č. 582/2004 Z. z. obec poplatok zníži alebo odpustí za obdobie, za ktoré poplatník obci preukáže splnenie podmienok na zníženie poplatku alebo odpustenie poplatku a predloží podklady, ktoré obec určila všeobecne záväzným nariadením, že viac ako 90 dní v zdaňovacom období sa nezdržiava alebo sa nezdržiaval na území obce.

Podľa § 82 ods. 2 zák. č. 582/2004 Z. z. v znení účinnom od 01. septembra 2019.....in fineObec ustanoví vo všeobecne záväznom nariadení ako doklad preukazujúci status žiaka alebo študenta potvrdenie o návšteve školy, len ak žiak alebo študent navštevuje školu so sídlom mimo územia Slovenskej republiky. Ak ide o žiaka alebo študenta, ktorý navštevuje školu so sídlom na území Slovenskej republiky, na splnenie podmienky na zníženie poplatku alebo odpustenie poplatku poskytne poplatník obci údaje v rozsahu meno, priezvisko a rodné číslo alebo dátum narodenia žiaka alebo študenta, ktoré sú potrebné na overenie statusu žiaka alebo študenta prostredníctvom informačného systému, ku ktorému má obec zriadený prístup.

Podľa § 82 ods. 3 zák. č. 582/2004 Z. z. obec môže na základe žiadosti poplatníka na zmiernenie alebo odstránenie tvrdosti zákona vyrubený poplatok znížiť alebo odpustiť rozhodnutím.

Podľa § 83 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z. z. obec ustanoví všeobecne záväzným nariadením k 1. januáru zdaňovacieho obdobia sadzby poplatku v súlade s § 78 ods. 1, hodnotu koeficientu, pri množstevnom zbere spôsob a lehotu zaplataenia poplatku, podmienky na vrátenie poplatku alebo jeho pomernej časti podľa § 82 ods. 1, podmienky ktorých splnenie má poplatník preukázať a podklady, ktoré má poplatník predložiť pri znížení alebo odpustení poplatku podľa § 82 ods. 2.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o odpadoch pôvodca odpadu je

- a) každý pôvodný pôvodca, ktorého činnosťou odpad vzniká, alebo ten, kto vykonáva úpravu, zmiešavanie alebo iné úkony s odpadmi, ak ich výsledkom je zmena povahy alebo zloženia týchto odpadov,

Podľa § 80 ods. 1 zákona o odpadoch, komunálne odpady sú odpady z domácností vznikajúce na území obce pri činnosti fyzických osôb a odpady podobných vlastností a zloženia, ktorých pôvodcom je právnická osoba alebo fyzická osoba - podnikateľ, okrem odpadov vznikajúcich pri bezprostrednom výkone tejto činnosti, za odpady z domácností sa považujú aj odpady z nehnuteľností slúžiacich fyzickým osobám na ich individuálnu rekreáciu, napríklad zo záhrad, chát, chalúp, alebo na parkovanie alebo uskladnenie vozidla používaného pre potreby domácností, najmä z garáží, garážových stojísk a parkovacích stojísk. Komunálnymi odpadmi sú aj všetky odpady vznikajúce v obci pri čistení verejných komunikácií a priestranstiev, ktoré sú majetkom obce alebo v správe obce, a taktiež pri údržbe verejnej zelene vrátane parkov a cintorínov, ktoré sú majetkom obce alebo v správe obce a ďalšej zelene na pozemkoch fyzických osôb.

Podľa § 81 ods. 1 zákona o odpadoch za nakladanie s komunálnymi odpadmi, ktoré vznikli na území obce, a s drobnými stavebnými odpadmi, ktoré vznikli na území obce, zodpovedá obec, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 81 ods. 7 písm. a) zákona o odpadoch obec je okrem povinností podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 povinná zabezpečiť zber a prepravu zmesového komunálneho odpadu vznikajúceho na jej území na účely jej zhodnotenia alebo zneškodnenia v súlade s týmto zákonom vrátane zabezpečenia zberných nádob zodpovedajúcich systému zberu zmesového komunálneho odpadu v obci.

Podľa § 81 ods. 9 zákona o odpadoch pôvodca komunálnych odpadov je povinný

- a) nakladať alebo inak s nimi zaobchádzať v súlade so všeobecne záväzným nariadením obce,
- b) zapojiť sa do systému zberu komunálnych odpadov v obci,
- c) ukladať zmesový komunálny odpad, oddelene zbierané zložky komunálneho odpadu a drobné stavebné odpady na účely ich zberu na miesta určené obcou a do zberných nádob zodpovedajúcich systému zberu komunálnych odpadov v obci.

11. Podľa § 73a ods. 3 zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách centrálny register študentov je zdrojom platných údajov o študentoch pre potreby vysokých škôl, štátnych orgánov, orgánov územnej samosprávy a iných orgánov verejnej správy alebo právnických osôb podľa osobitného predpisu. Ministerstvo školstva na základe dohody s príslušným orgánom poskytne osobné údaje formou automatizovaného prístupu k údajom v centrálnom registri študentov, ak informácia o štúdiu na vysokej škole je rozhodujúca pre ich rozhodovaciu činnosť podľa osobitného predpisu a sú oprávnení na spracúvanie osobných údajov o študentovi.

12. Podľa § 4 ods. 1 Všeobecne záväzného nariadenia č. 3/2015, o poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady (ďalej „VZN č. 3/2015“) Obec Studenec stanovuje paušálny poplatok pre fyzickú osobu, ktorá má v obci trvalý alebo prechodný pobyt alebo ktorá má na území obce oprávnenie užívať alebo užíva nehnuteľnosť na iný účel ako na podnikanie

- vo výške 0,0329 eura za osobu a kalendárny deň pri frekvencii odvozu jedenkrát za 14 dní,
- vo výške 0,0243 eura za 1 kg drobného stavebného odpadu.

Podľa § 7 ods. 1 VZN č. 3/2015, obec poplatok zníži alebo odpustí na základe písomnej žiadosti za obdobie, ktoré poplatník správcovi dane preukáže na základe podkladov, že viac ako 90 dní v zdaňovacom období sa nezdržiava alebo nezdržiaval na území obce Studenec.

Podľa § 7 ods. 2 VZN č. 3/2015, poplatník predloží každoročne aktuálne potvrdenie, ktorým je okrem iného: potvrdenie o dennom štúdiu v SR vrátane dokladu o ubytovaní.

Podľa § 7 ods. 3 VZN č. 3/2015, poplatník zároveň preukáže čestným vyhlásením počet dní, ktoré sa nezdržiava alebo nezdržiaval viac ako 90 dní v zdaňovacom období v obci.

5.

13. Úlohou správnych súdov bolo zodpovedať otázku či všetky osoby, prihlásené na adrese trvalého pobytu s kasačným sťažovateľom sú povinné znášať poplatok v zmysle § 77 ods. 2 písm. a) zák. č. 582/2004 Z. z., z dôvodu existencie ich oprávnenia užívať nehnuteľnosť na adrese Studenec č. 67, bez ohľadu na to, že ide o školopovinné deti a tieto sa v súvislosti s plnením školských a študijných povinností podľa názoru sťažovateľa počas relevantnej, zákonom predpokladanej doby nezdržiavajú v nehnuteľnosti evidovanej ako adresa trvalého pobytu. Kasačný sťažovateľ totiž nesprávne právne posúdenie veci žalovaným odôvodnil tým, že nezaopatrené deti sa v dôsledku plnenia školských povinností počas roka nezdržiavajú na adrese trvalého pobytu, a preto v zmysle príslušného zákonného ustanovenia nemajú povinnosť platiť poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady. Žalovaný a správny orgán prvého stupňa v rozhodnutiach vyslovili názor, že vzhľadom na právo potomkov kasačného sťažovateľa užívať predmetnú nehnuteľnosť s evidovaným trvalým pobytom, sú taktiež zaťaženi poplatkovou povinnosťou za komunálne a drobné stavebné odpady v zmysle § 77 a nasl. zák. č. 582/2004 Z. z., pretože kasačný sťažovateľ splnenie podmienok stanovených zákonom a VZN č. 3/2015, pre zníženie alebo odpustenie poplatku podľa § 82 zákona č. 582/2004 Z. z. nepreukázal.

14. Právnym posúdením veci je činnosť, pri ktorej sa zo skutkových zistení vyvodzujú právne závery a aplikuje sa konkrétna právna norma na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl orgánu verejnej správy pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Znamená to, že orgán verejnej správy podriadil zistený skutkový stav pod právnu normu, nevzťahujúcu sa na vec alebo nevzťahujúcu sa v uvedenom rozsahu alebo aplikoval nesprávny právny predpis alebo síce použil správny právny predpis, tento však chybné vyložil, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym právnym záverom.

15. Kasačný súd z napadnutého rozhodnutia žalovaného zistil, že ako odvolací správny orgán postupom podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku potvrdil rozhodnutie správcu dane, Obce Studenec č. 5/2016 zo dňa 25. apríla 2016, ktorým bol kasačnému sťažovateľovi ako poplatníkovi určený miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na obdobie od 1. januára do 31. decembra 2016 v sume 60,20 eura. Kasačný sťažovateľ v odvolacom správnom konaní uplatnil námietku, založenú na tvrdení o nesprávnom paušálnom vyrubení poplatku pre 5 osôb, v sume 12,04 eura pre dospelých ako aj maloleté deti, väčšinu dňa sa zdržiavajúce na základnej škole v Spišskom Podhradí a ZUŠ a tiež argumentujúc, že V. Č. býva na internáte a študuje mimo miesta trvalého pobytu, domov chodí sporadicky, rovnako tomu je počas letných prázdnin. Tieto skutočnosti správca dane pri vyrubení poplatku nezohľadnil, i keď v podobných prípadoch v obci od uloženia miestneho poplatku upustil, postupujúc tak v rozpore § 3 ods. 7, ods. 9 Daňového poriadku. Obec Studenec podľa kasačného sťažovateľa porušuje zákon tiež duplicitným výberom poplatku, a to jednak paušálne, v zmysle oznámenia na verejnej tabuli, nedochádza však k meraniu či zváženiu odovzdávaného drobného stavebného odpadu. V kasačnej sťažnosti uplatnil sťažnostné dôvody podľa § 440 ods. 1 písm. f), písm. g) a písm. j) SSP, a teda že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania uskutočniť procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a napokon z dôvodu, že podanie bolo nezákonne odmietnuté.

16. Kasačný súd z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu zistil, že miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady za zdaňovacie obdobie roka 2016 bol podľa § 77 ods. 2 písm. a), § 78 ods. 1, § 79 ods. 2 zák. č. 582/2004 Z. z. a VZN č. 3/2015, správnym orgánom prvého stupňa - správcou dane, určený kasačnému sťažovateľovi a ďalším osobám prihláseným na trvalý pobyt na adrese B. XX, a to A. V.N., nar. XX. Q. XXXX, Č. V., N.. XX. F. XXXX, A. W., N.. XX. H. XXXX P. A. V., N.. XX. N. XXXX. Z predmetného rozhodnutia o uložení poplatku č. 5/2016, je teda zrejmé, že poplatky boli vyrubené a určené aj za užívanie nehnuteľnosti v tom čase 19 - ročnou dcérou a 11 a 10- ročnými synmi kasačného sťažovateľa.

V konaní nebolo spornou skutočnosťou, že kasačný sťažovateľ je vlastníkom nehnuteľnosti, rodinného domu na adrese B. XX. Sporným bolo, či vyššie uvedené nezaopatrené deti spĺňali podmienky pre uloženie miestneho poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Obci Studenec z dôvodu, že ako potomkovia kasačného sťažovateľa mali právo užívať nehnuteľnosť, vo vzťahu ku ktorej mali evidovaný trvalý pobyt, bez ohľadu na skutočnosť, či nehnuteľnosť užívajú, resp. neužívajú po kvalifikovanú dobu, zakladajúcu zákonný dôvod na zníženie či upustenie od uloženia poplatkovej povinnosti (§ 82 zák. č. 582/2004 Z. z.).

17. Sťažnostná námietka nesprávneho právneho posúdenia veci je čiastočne dôvodná. V § 77 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z. z. sú vymedzené náklady a činnosti súvisiace s komunálnymi odpadmi a drobným stavebným odpadom. V § 77 ods. 2 cit. zákona sú vymedzené subjekty povinné platiť poplatok. V prípade fyzických osôb je poplatníkom fyzická osoba, ktorá má v obci trvalý pobyt alebo ktorá má v obci prechodný pobyt, alebo fyzická osoba, ktorá je na území obce oprávnená užívať byt alebo fyzická osoba, ktorá na území obce užíva byt (alebo iné nehnuteľnosti, objekty či ich časti), a to na iný účel, ako na podnikanie. Vlastník nehnuteľnosti môže na základe rôznych právnych úkonov dať nehnuteľnosť do držby iným subjektom, a teda rozhodne sa či bude úžitkovú hodnotu realizovať sám alebo využitie úžitkovej hodnoty umožní aj iným osobám. Žalovaný a správca dane považovali pre vyrubenie poplatku kasačnému sťažovateľovi, manželke a deťom za dostatočnú a rozhodujúcu skutočnosť, že majú na príslušnej adrese evidovaný trvalý pobyt a odvodzujú užívacie právo od kasačného sťažovateľa. Neprihliadli k skutkovým tvrdeniam uplatňovaným kasačným sťažovateľom o plnení školských povinností deťmi a s tým súvisiacim zdržiavaním sa mimo trvalého pobytu, považujúc tvrdenia za nepreukázané a právne nevýznamné. Správny súd dospel po preskúmaní týchto námietok k názoru, že predmetný právny záver je výsledkom omylu pri aplikácii § 77 ods. 2 písm. a) citovaného zákona.

18. Pre označenie určitej fyzickej osoby za poplatníka v zmysle § 77 ods. 2 písm. a) cit. zákona nie je podstatným či je vlastníkom bytu (inej nehnuteľnosti, objektu či jeho časti) v obci, ale len to či nehnuteľnosť fakticky užíva alebo či má reálne faktické právo túto vec užívať. Zo zisteného skutkového

stavu plynie právo nezaopatrených detí užívať nehnuteľnosť ich trvalého pobytu, súčasne však bolo tvrdené čiastočné splnenie podmienok pre zníženie či upustenie od poplatku, vzhľadom na štúdium a s tým spojené bývanie na internáte dcéry, V. H. (poplatník tvrdil, že aj ďalšie deti sa podstatnú časť dňa zdržiavajú v škole). Nesprávne právne posúdenie veci žalovaným (správcom dane), t. j. § 77 ods. 2 písm. a) cit. zákona bez preskúmania podmienok podľa § 82 ods. 2 zák. č. 582/2004 Z. z. na zistený skutkový stav veci, bolo výsledkom chyby v právnej úvahe správneho orgánu prvého stupňa a tiež procesných pochybení, podstatou ktorých bolo nedostatočne poučenie poplatníka o spôsobe preukázania podmienok pre zníženie alebo odpustenie poplatku. Kasačný sťažovateľ už v doplnení odvolania zo dňa 17. júna 2016 uplatnil námietku, podľa ktorej správca dane vyrubil poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v sume 60,20 eura, a to pre 5 osôb paušálne v sume 12,04 eura aj pre maloleté deti, ktoré sa väčšinu dňa zdržiavali na základnej škole v Spišskom Podhradí a na Základnej umeleckej škole, pričom dcéra kasačného sťažovateľa, V. H. býva na internáte a študuje mimo miesta trvalého pobytu, taktiež počas letných prázdnin. Obsahom administratívneho spisu je VZN č. 3/2015, vydané správcom dane, ako aj formulár žiadosti o zníženie alebo odpustenie poplatku za komunálne odpady, z administratívneho spisu správneho orgánu prvého stupňa však nie je preukázané, že formulár žiadosti bol doručený kasačnému sťažovateľovi. Procesne pochybenie v zmysle § 440 písm. f) SSP spočíva ďalej v tom, že administratívny spis obsahuje aj výzvu správcu dane na odstránenie nedostatkov podania, č. FE12/279/2016 zo dňa 6. júna 2016, s poukazom na § 13 ods. 8, § 72 ods. 4 písm. c), d), e) a § 72 ods. 5 Daňového poriadku. Správca dane sa však vo výzve na odstránenie nedostatkov odvolania neprípustným spôsobom obmedzil len na vymenovanie číselného označenia príslušných ustanovení zákona o postupe správcu dane vo vzťahu k subjektu dane, ktorý správcovi dane doručil podanie s nedostatkami. Zákonná úprava v § 13 ods. 8 Daňového poriadku správcovi dane ukladá povinnosť vyzvať príslušný daňový subjekt na odstránenie nedostatkov podľa pokynu správcu dane. Vo výzve správneho orgánu prvého stupňa však absentuje čo i len citácia zákonných ustanovení Daňového poriadku, vzťahujúcich sa na daňové odvolacie konanie, v tejto absentuje akýkoľvek pokyn správcu dane na uvedenie spôsobu akým možno odstrániť vady odvolania. Taktiež vo výzve na doplnenie zákonom predpísaných náležitostí odvolania správca dane poplatníkovi žiadnym spôsobom v zmysle § 72 ods. 4 písm. c), d) a e) Daňového poriadku nekonkretizuje, chýbajúce náležitosti odvolania, pokyn akým spôsobom je potrebné tieto doplniť a tiež skutočnosť, že v odvolaní absentujú dôkazy, preukazujúce tvrdenia odvolateľa.

19. Kasačný súd v súvislosti s nedostatočným postupom orgánov správy daní a poplatkov poukazuje na princípy dobrej verejnej správy, komplexným spôsobom zhrnuté v odporúčaní Výboru ministrov Rady Európy členským štátom CM/Rec (2007) 7 o dobrej verejnej správe (ďalej len ako „odporúčanie CM/Rec (2007) 7“). Možno ich rozčleniť na princípy hmotnoprávneho charakteru (princíp viazanosti právom, rovnoprávnosti, nestrannosti, proporcionality, právnej istoty, konania v primeranej časovej lehote, participácie, úcty k súkromiu a transparentnosti a princíp zodpovednosti verejnej správy) a na princípy procesnoprávneho charakteru (čl. 12 až 22). Odporúčanie CM/Rec (2007) 7 za základné procesné práva osôb považuje:

- dispozičné právo (čl. 12 a čl. 13),
- právo na rozhodnutie v primeranej lehote (čl. 13),
- právo byť vypočutý a právo na zastúpenie v konaní (čl. 14),
- právo na spravodlivú a primeranú výšku náhrady trov konania (čl. 16),
- právo na ukončenie konania rozhodnutím a právo na odôvodnenie rozhodnutia (čl. 17), - právo na oznámenie rozhodnutia (čl. 18),
- právo na to, aby rozhodnutie nemalo retroaktívne účinky a aby nadobudlo účinnosť až po jeho oznámení (čl. 19),
- právo na primeranú lehotu na dobrovoľné splnenie uloženej povinnosti, právo na to, aby postup pri výkone rozhodnutia bol upravený zákonom a právo na primerané opatrenia v rámci výkonu rozhodnutia (čl. 20),
- právo na to, aby orgán dbal pri zmene alebo zrušení rozhodnutia na práva a záujmy osôb (čl. 21).

20. Okrem toho odporúčanie CM/Rec (2007) 7 v tretej časti upravuje: - právo na súdny prieskum rozhodnutia (čl. 22), - právo na preskúmanie právoplatného rozhodnutia, ktorého využitie nesmie byť

osobe na ujmu (čl. 22), - právo na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo postupom vykonávateľa verejnej správy (čl. 23). Podľa čl. 22 bod 1. odporúčania CM/Rec (2007) 71 „súkromné osoby majú nárok požadovať súdnu revíziu správneho rozhodnutia, ktoré priamo ovplyvňuje ich práva a záujmy, a to priamo alebo prostredníctvom procesnej námietky“. Z formulácie je zrejmý imperatívny obsah tejto požiadavky, chýbajúci v prípade práva na preskúmanie platného rozhodnutia správnym orgánom. Presadzovanie princípov dobrej verejnej správy zabezpečuje efektivitu ako i účinnosť výkonu verejnej správy, aby nedochádzalo k nezákonným zásahom do subjektívnych verejných práv jednotlivca. Nepochybne postup správnych orgánov by mal byť v súlade nielen s ústavnými princípmi ako i zásadami, na ktorých je vybudované správne konanie, ale i s princípmi dobrej verejnej správy (napr. rozsudok NS SR zo dňa 21.5.2018, sp.zn. 7Sžo/90/2016). Samotné princípy dobrej verejnej správy sa neaplikujú, uplatňujú sa iba všeobecné právne princípy, vyjadrené v článkoch odporúčania (napr. princíp rovnosti, princíp transparentnosti, atď.), t. j. princípy dobrej verejnej správy sa realizujú len nepriamo. Je to predovšetkým dôsledkom charakteru práv a slobôd, ktoré nemajú vo väčšine prípadov povahu verejných subjektívnych práv. Ich nepriama realizácia má za dôsledok ich samostatnú nenárokovateľnosť účastníkmi konania voči správne orgánu, nemá to však vplyv na povinnosť správneho orgánu postupovať podľa všeobecných právnych princípov, kodifikovaných v Ústave SR, v § 3 správneho poriadku alebo v samotnom odporúčaní.

21. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na novelizované znenie § 82 ods. 2 zák. č. 582/2004 Z. z. v zmysle ktorého obec ustanoví vo všeobecne záväznom nariadení ako doklad preukazujúci status žiaka alebo študenta potvrdenie o návšteve školy, len ak žiak alebo študent navštevuje školu so sídlom mimo územia Slovenskej republiky. Ak ide o žiaka alebo študenta, ktorý navštevuje školu so sídlom na území Slovenskej republiky, na splnenie podmienky na zníženie poplatku alebo odpustenie poplatku poskytne poplatník obci údaje v rozsahu meno, priezvisko a rodné číslo alebo dátum narodenia žiaka alebo študenta, potrebné na overenie statusu žiaka alebo študenta prostredníctvom informačného systému, ku ktorému má obec zriadený prístup. Taktiež v zmysle § 157 ods. 1 zák. č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon), je centrálny register zoznam osobných údajov o deťoch, žiakoch a poslucháčoch, zúčastňujúcich sa na výchovno-vzdelávacom procese v školách, školských zariadeniach a pracoviskách praktického vyučovania, ako aj zoznam osobných údajov o zákonných zástupcoch týchto detí, žiakov a poslucháčov. Podľa § 157 ods. 3 písm. a) bod 15 školského zákona v centrálnom registri sa vedú osobné údaje ak ide o dieťa, žiaka alebo poslucháča aj dátum prijatia, študijný odbor, zameranie študijného odboru, učebný odbor alebo zameranie učebného odboru, výchovno-vzdelávací program a forma organizácie výchovy a vzdelávania v škole, školskom zariadení alebo pracovisku praktického vyučovania a údaje o účasti na aktivitách v nich. Podľa § 157 ods. 8 školského zákona Ministerstvo školstva Slovenskej republiky sprístupní osobné údaje v centrálnom registri pre iné orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, Štatistický úrad Slovenskej republiky, Sociálnu poisťovňu, zdravotné poisťovne a vysoké školy na účely plnenia ich úloh, a to na základe písomnej dohody medzi ministerstvom školstva a týmto subjektom. Zdôrazňuje tiež § 73a ods. 3 zák. č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách, v zmysle ktorého centrálny register študentov je zdrojom platných údajov o študentoch pre potreby vysokých škôl, štátnych orgánov, orgánov územnej samosprávy a iných orgánov verejnej správy alebo právnických osôb podľa osobitného predpisu. Ministerstvo školstva na základe dohody s príslušným orgánom poskytne osobné údaje formou automatizovaného prístupu k údajom v centrálnom registri študentov, ak informácia o štúdiu na vysokej škole je rozhodujúca pre ich rozhodovaciu činnosť podľa osobitného predpisu a sú oprávnení na spracúvanie osobných údajov o študentovi. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 177/2018 Z. z. o niektorých opatreniach na znižovanie administratívnej záťaže využívaním informačných systémov verejnej správy sú orgány verejnej moci pri svojej úradnej činnosti povinné a oprávnené získavať a používať údaje evidované v informačných systémoch verejnej správy a vyhotovovať si z nich výpisy a tieto údaje a výpisy si v nevyhnutnom rozsahu navzájom bezodplatne poskytovať. Takto získané údaje a výpisy v rozsahu nevyhnutnom na naplnenie účelu podľa osobitných predpisov, na ktorý sa poskytujú, sú orgánu verejnej moci známe z úradnej činnosti a sú použiteľné na právne účely.

22. Kasačný sťažovateľ ďalej namietal, že krajský súd v rozhodnutí nezohľadnil závažné písomné materiály a dôkazy, obsiahnuté v administratívnom spise, postupom v rozpore s § 121 SSP. Najvyšší

súd zo súdneho spisu zistil, že poverená členka senátu krajského súdu na pojednávaní konanom 7. marca 2019 vo veci vedenej pod sp. zn. 8S/56/2016, po začatí pojednávania oboznámila obsah obžaloby, preskúmané rozhodnutie z 8.9.2016, prvostupňové rozhodnutie obce Studenec z 25.4.2016 ako aj ďalší podstatný obsah súdneho a administratívneho spisu. Následne bol vzhľadom na prednes právneho zástupcu žalobcu vypočutý kasačný sťažovateľ, ktorý vo výsluchu konkretizoval žalobné námietky a zdôrazňoval predovšetkým nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, vytkol nesprávnosť aplikácie VZN č. 3/2015 v súvislosti so stanovením sadzby poplatku za komunálny odpad a tiež poukázal na to, že Obec Studenec nelikviduje komunálny ani drobný stavebný odpad. Žalovanému vytkol nedôsledné a nenáležité zistenie skutkového stavu. Pravdou je, že predseda senátu na záver pojednávania podľa § 112 ods. 3 SSP nevyzval žalobcu na vyjadrenie sa k právnej stránke veci a predneseniu končeného návrhu. Zo zápisnice o pojednávaní však nevyplýva, že krajský súd odmietol vykonať niektoré z dôkazov označených žalobcom v žalobe podľa § 121 SSP. Na druhej strane je však potrebné zdôrazniť, že J.. A. nebol krajským súdom po podaní správnej žaloby postupom podľa § 182 ods. 1 SSP ani vyzvaný na odstránenie vád a doplnenie správnej žaloby ako ani na označenie dôkazov preukazujúcich žalobné tvrdenia [§ 182 ods. 1 písm. f) SSP]. Nedôvodným je však tvrdenie kasačného sťažovateľa založené na absencii poučenia o procesných právach a povinnostiach a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. Podaním krajského súdu doručeným 04. februára 2017 bol totiž vyzvaný na zvolenie si právneho zástupcu na zastupovanie v súdnom správnom konaní podľa § 49 SSP a súčasne bolo súdom doručované poučenie o procesných právach a povinnostiach účastníkov konania, obsahujúce tiež upozornenie, že podľa zák. č. 327/2005 Z. z. má účastník konania právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo Centrom právnej pomoci, pokiaľ spĺňa podmienky na jej poskytnutie uvedené v tomto zákone.

23. V súvislosti s ďalšími námietkami je potrebné uviesť, že zákonom uložená povinnosť platiť poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady podľa § 77 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z. z. nie je podmienená preukazovaním platieb faktúr za vývoz stavebného odpadu zo strany obce ako správcu poplatku, či rozhodnutiami o odstránení čiernych skládok. Tvrdenia kasačného sťažovateľa o tom, že náklady na odvoz odpadu má namiesto Obce Studenec znášať spoločnosť ENVI-PAK, kasačný súd uvádza, že poplatníka nezbavuje povinnosti platiť poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady ani skutočnosť, že obec zabezpečuje odvoz a likvidáciu odpadu prostredníctvom dodávateľskej spoločnosti. Listinné dokumenty, podľa ktorých správca dane vytvára čierne skládky a nezabezpečuje ekologickú likvidáciu odpadu boli doručené až v konaní o kasačnej sťažnosti, je potrebné však pripomenúť, že orgánom štátneho dozoru v odpadovom hospodárstve podľa § 106 zák. č. 79/2015 Z. z. o odpadoch je Slovenská inšpekcia životného prostredia, ktorá rozhoduje aj o sankcionovaní zodpovedných subjektov za porušenie ustanovení zákona o nakladaní a likvidácii odpadov.

24. Krajský súd taktiež nepochybil v súvislosti s dodržaním lehôt na vyhotovenie a doručenie napadnutého rozsudku. Zo súdneho spisu, sp. zn. 8S/56/2016, je nepochybné, že rozsudok bol senátom krajského súdu vyhlásený na pojednávaní konanom 7. marca 2019. Lehotu na vyhotovenie rozsudku upravuje § 142 ods. 3 SSP tak, že rozsudok sa vyhotoví a odošle do 30 dní odo dňa vyhlásenia, ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak. Lehotu môže predseda senátu zo závažných dôvodov predĺžiť, najviac však o dva mesiace. Poverená členka senátu v zmysle predmetného ustanovenia 1. apríla 2019 požiadala podpredsedu Krajského súdu v Košiciach o predĺženie lehoty na expedovanie rozhodnutia s tým, že lehota na vyhotovenie a doručenie rozhodnutia uplynie 7. apríla 2019, poukazujúc na závažné dôvody, spočívajúce vo väčšom počte rozhodnutých reštančných vecí a pojednávaní v týchto veciach, štúdium spisov a ďalšie dôvody. Žiadosti o predĺženie lehoty bolo vyhovené a lehota na vyhotovenie rozhodnutia bola predĺžená do 7. mája 2019. Poverená členka senátu následne opätovne 6. mája 2019 požiadala zo závažných dôvodov o ďalšie predĺženie lehoty na expedovanie rozhodnutia vo veci, sp. zn. 8S/56/2016, pričom lehota na vyhotovenie rozhodnutia bola podpredsedom krajského súdu predĺžená do 23. mája 2019. Rozsudok krajského súdu bol napokon napísaný v rámci opätovne predĺženej lehoty na vyhotovenie rozhodnutia 23. mája 2019 a následne expedovaný právnenému zástupcovi žalobcu a žalovanému. Kasačný súd je vzhľadom na uvedené názoru, že rozsudok bol vyhotovený v rámci zákonnej lehoty, pretože lehota 30 dní od vyhlásenia rozhodnutia 7. marca 2019 uplynula 07. apríla 2019, pričom jej plynutie bolo v súlade s § 142 ods. 3 SSP zo závažných

dôvodov predĺžené do 23. mája 2019, a teda v rámci zákonom povoleného predĺženia lehoty dvoch mesiacov odo dňa prvotného uplynutia lehoty na vyhotovenie rozhodnutia.

25. Pokiaľ kasačný sťažovateľ vo vzťahu k tvrdenej nezákonnosti rozhodnutí žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa argumentoval aj poukazom na § 77 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z. z. tým, že potomkovia v Obci Studenec neprodujú žiaden stavebný odpad alebo že správca dane následne nezákonným spôsobom nakladá so zhromaždeným odpadom, argumentácia nemohla obstať, nevzťahuje sa totiž k skutkovým a právnym dôvodom, pre ktoré bol kasačnému sťažovateľovi poplatok za rok 2016 vyrubený. Ust. § 77 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z. z. sa týka vymedzeniu účelu platenia poplatku za komunálny odpad a netýka sa vymedzenia poplatníka. Napadnuté rozhodnutia boli založené na tom, že kasačný sťažovateľ s manželkou a deťmi sú povinní platiť poplatok, vzhľadom na vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo na užívacie právo odvodené od vlastníka nehnuteľnosti. Poplatok im nebol vyrubený z dôvodu, že v obci Studenec produkujú odpad.

26. S poukazom na vyjadrené je zrejmé, že kasačný súd považoval kasačnú sťažnosť za dôvodnú vzhľadom na nesprávne právne posúdenie veci, pretože žalovaný a správny orgán prvého stupňa čiastočne nesprávne podriadil zistený skutkový stav veci pod právnu normu, skutkové predpoklady pre jej aplikáciu však neboli naplnené. Nie je zrejmé či sú všetky nezaopatrené deti kasačného sťažovateľa poplatníkmi, a to vzhľadom na plnenie školských povinností, na ktoré bolo poukazované už v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu. Najvyšší súd prihliadol aj na aktuálnu právnu úpravu, podľa ktorej poplatník už nemá povinnosť správcovi dane predkladať potvrdenie o návšteve školy v Slovenskej republike za predpokladu, že uvedie ostatné zákonom stanovené náležitosti. Dôkazné bremeno sa tak presunulo z poplatníka na správcu dane.

27. Na základe uvedeného dospel kasačný súd k záveru, že správca dane nepostupoval v preskúmvanej veci v súlade s uvádzanými zásadami daňového konania ani princípami dobrej verejnej správy. Zákonosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý mu predchádzal. Pokiaľ súd v rámci súdneho prieskumu zistí, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe nezákonného postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, je to dôvod na jeho zrušenie a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie. Konanie pred finančnými orgánmi nebolo súladné so zákonom a z tohto dôvodu zrušil rozhodnutie krajského súdu ako aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového orgánu verejnej správy a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

6.

28. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní mal úspech, ich náhradu priznal a priznal mu aj náhradu trov konania na krajskom súde (§ 467 ods. 2 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP). O výške náhrady bude rozhodnuté v zmysle § 175 ods. 2 SSP na krajskom súde, a to samostatným uznesením.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR jednomyseľne (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.